

PRETTIG WEEKEND

Komedie in twee bedrijven

door

CEES MÖHLMANN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PRETTIG WEEKEND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CEES MÖHLMANN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING

MAAIKE

ERIK JAN

LEONARD

ROOS

MENNO

EEFJE

ULLA

TIM

VERA

AGENT(E)

EERSTE BEDRIJF : ZATERDAGMIDDAG

TWEEDE BEDRIJF: ZATERDAGAVOND

EERSTE BEDRIJF

ZOMER. WARM.

(TWEË TUINEN NAAST ELKAAR. IDENTIEKE TERRASMEUBELN. ACHTERKANTEN VAN VAKANTIEBUNGALOWS. DE TUINEN ZIJN VERLATEN. GORDIJNEN VAN TUINDEUREN ZIJN DICHT. TERRASSTOELEN STAAN SCHOOR TEGEN TAFEL. VOGELTJES FLUITEN. WE HOREN EEN AUTO NADEREN, STOPPEN. PORTIEREN SLAAN DICHT. EVEN LATER GAAT LINKS HET GORDIJN OPEN. DAN DE TUINDEUR. MAAIKE STAPT NAAR BUITEN. ZE IS MOOI. BEGIN TWINTIG. ZE HEEFT EEN LEVENSLUSTIGE EN VROLIJKE UITSTRALING)

MAAIKE: Oooh, wat leuk. Wat een lief tuintje. *(LUID ACHTEROM)* Erik Jan, kom eens kijken hoe leuk! *(ERIK JAN KOMT NU NAAR BUITEN. EEN JONGE MAN VAN BEGIN DERTIG. VLOT, SPORTIEF, VRIJ ERNSTIG TYPE. DRAAGT EEN JOGGINGPAK EN SPORTSCHOENEN)*

ERIK JAN: Zo zijn die tuintjes allemaal, Maaike. Toen ik hier ben wezen boeken hebben ze me meer huisjes laten zien. Die tuinen zijn allemaal het zelfde. Alleen zijn ze om en om.

MAAIKE: Maar je zit hier wel lekker beschut, zeg! Ik kan hier makkelijk topless. Je hebt toch wel aan die stretcher gedacht, hè, Scheet ?

ERIK JAN: Natuurlijk!

MAAIKE: *(ZE KIJKT OVER HET TUSSENSCHOT NAAR HET HUIS RECHTS)* Hiernaast is niemand. Dat huis is leeg. Hopelijk blijft dat zo. Kunnen we lekker samen de beest uithangen.

ERIK JAN: Ik zal toch ook nog wel wat moeten doen hoor. Ik moet van de week dat onderzoek nog uitwerken. Met voetnoten.

MAAIKE: Ja, van de week, net wat je zegt. Dat werk heeft geen haast. Daar ga je nou even niet aan denken, Erik Jan, je had beloofd dat we het ervan zouden nemen, dit weekend. Je hebt van de week al vaak genoeg achter de computer gezeten. Waarschijnlijk wordt dit de enige keer deze zomer dat we lekker weg zijn. Je hebt ze op het lab toch niet gezegd waar we zitten? ik wil niet heel het weekend gebeld worden door je professor.

ERIK JAN: Nee, geen mens weet dat we hier zitten. Dus maak je maar geen zorgen. Alleen, ik heb wel beloofd dat ik nog wat aan dat verslag zou doen...Dus ik dacht, ik neem het laptopje toch maar mee, voor alle zekerheid...

MAAIKE: Heb je dat rotting nou toch meegenomen?

ERIK JAN: Ja, nou ja...Ik dacht...

MAAIKE: Dus daarom deed je zo geheimzinnig. En ik dacht dat je een of andere spannende verrassing meegenomen had. Nou, dat valt dus tegen. Maar jij gaat niet heel het weekend zitten tikken, hoor. Zet dat maar uit je hoofd. *(HERSTELT ZICH)* Enfin, maakt niet uit. .Laten we ons nou eerst maar eens lekker installeren. Haal jij de spullen even uit de auto.? En laat die laptop er maar in.*(ERIK JAN LOOPT WEG)* Heb jij mijn mobiel? Dan bel ik Mamma even, dat we zijn aangekomen.

ERIK JAN: Hoezo moet je nou gelijk je moeder weer bellen. We zijn toch niet naar het buitenland. Je rijdt het in een uurtje. *(MAAIKE GEEFT HEM EEN SUSSEND KUSJE)* Nou, maar niet te lang, hoor, anders kan ik het niet declareren. *(HIJ HAALT EEN GSM UIT ZIJN ZAK EN GEEFT HEM AAN MAAIKE. TERWIJL MAAIKE BELT, LOOPT ERIK JAN HEEN EN WEER EN ZET EEN STRETCHER NEER, ZET DE STOELLEN OP HUN POTEN)*

MAAIKE: Hoi Mam, met Maaike. We zijn er hoor. Nee, hier bedoel ik. In het bungalowpark. *(PAUZE)* Nee hoor, helemaal niet druk. Alleen bij Hoevelaken een beetje. Het is leuk joh, echt heel mooi. Ja, jij kent het natuurlijk. *(PAUZE)* Nee, met twee slaapkamers. Die ene gebruik ik als garderobe, denk ik. De woonkamer is mooi. Met dat wollen kleed op de plavuizen. Kunnen we het lekker voor de open haard doen. Wat? Nou, eh, spelletjes... *(PAUZE)* Deden Pappa en jij dat ook altijd? *(PAUZE)* Oh... O, ja. *(LACHT)* Scrabble! Wat? O, nee, niks, laat maar*(PAUZE)* Nee, hij is aan het uitpakken. Ja, hij moet ook nog wat aan zijn werk doen, zegt hij. De smiecht, heeft stiekum zijn p.c. bij zich. *(PAUZE)* Nee, joh, een laptop. Een laptop! Dat is een ...nou, ja, laat maar. Hij moet in ieder geval nog werken. *(PAUZE)* Iets uitwerken voor het laboratorium. Voor één of andere prof. *(PAUZE)* Wat? Hè, wat zeg je dat lullig, mam. Hij hoeft helemaal geen alimentatie te betalen. *(PAUZE)* Nee, zij wil dat niet. Nee, zij! Ulla! Ulla wil dat niet. Dus daar hoeft hij niet harder voor te werken. Ze woont trouwens al weer ik weet niet hoe lang met iemand samen, dus ze heeft helemaal geen behoefte aan alimentatie. *(PAUZE)* Ja, oké, met een vrouw...Nou èn. Wat maakt dat nou uit? Ja, wel, Mamma, heus, in jouw tijd kwam dat ook voor, alleen toen gebeurde het stiekum. *(PAUZE)* Ja, nou, dan zal ze er later achter gekomen zijn. Hoewel, je dacht toch niet dat het zomaar mis ging tussen Erik Jan en Ulla? *(PAUZE)* En hou daar nou eens over op, hè Mam. Da's toch verleden tijd. *(PAUZE)* Nee, heus. Maar hij moet nou éénmaal veel werk meenemen naar huis. Nee, echt niet

heel het weekend. Anders zet ik dat ding achter slot en grendel. Lekker rustig wee....*(ZE WORDT OVERSTEMD DOOR EEN F16 DIE LAAG OVERKOMT)*.....Nee, Mamma, we zijn nou toch hier? Oké, twee daagjes maar. Maar daar ben ik echt tevreden mee, geloof me. *(PAUZE)* Ja, en volgend jaar gaan we heus op vakantie. Je zal het zien. Dan heeft hij vast promotie gemaakt. Hoeft hij niet meer zo hard te werken ook. *(PAUZE)* Nee, maak je nou maar geen zorgen. Ja. Echt Waar. Ik weet dat je het weer netjes moet achterlaten. *(PAUZE)* Nee, dat is echt niet nodig. Veel te vermoeiend voor pappa. Nee, dat redden we echt wel, Mamma. Nou, ik moet ophangen, want ik moet helpen uitpakken. Doe Pappa de groeten. Morgenavond zijn we weer thuis. Dan bel ik wel weer. Dag! *(STILTE)* Ja, doeii! *(ZE BELT AF)*

ERIK JAN: *(GEËRGERD)* Zo, Mammie weer gerust? Lekker haar nood geklaagd over het slechte schoonzoontje? Begon ze weer ouwe koeien uit de sloot te halen? Of ging het er nu over dat we niet op vakantie gaan?

MAAIKE: Ze bedoelt het goed, joh. Is toch ook niet leuk? Jij zou toch ook liever drie weken aan de Ardèche liggen? *(PAUZE)* O, nee. Sorry, dat was een grapje! Hè, toe Erik Jan, kijk nou niet zo sip. Laten we nou heerlijk van dit weekendje genieten. Lekker samen. *(ZE SLAAT HAAR ARMEN OM ZIJN HALS)* Geef me eens een kus!

ERIK JAN: Ik moet de koffer nog even naar boven brengen.

MAAIKE: Een kus! Nu!

ERIK JAN: Oke. *(KUST HAAR)* Help me onthouden, dat we blokken kopen voor de open haard, als we vanmiddag naar de winkel gaan. Als ze die hebben tenminste...

MAAIKE: O,ja. Wat heerlijk romantisch. Samen op het vachtje. Weet je Pappa en Mamma altijd op het vachtje deden voor de open haard?

ERIK JAN: Nou? Wat?

MAAIKE: *(LACHEND)* Scrabble!

ERIK JAN: O, Nou, dat kan toch ook?

MAAIKE: Tsjeesus, Erik Jan...

ERIK JAN: Maar eerst moet ik even een uurtje rennen, hoor. Ik ben zo stijf van die rit.

MAAIKE: Van dat kippe-eindje? Hè, toe nou, Erik Jan. Ga je nou niet gelijk weer moe maken. Ik wil even met je kroelen. Dat is veel belangrijker dan dat gejoj van jou.

ERIK JAN: Joggen is ook belangrijk, op mijn leeftijd moet je behoorlijk oppassen. Je hoort de raarste verhalen over hartaanvallen.

MAAIKE: Ach, toe nou toch Erik Jan, je bent net dertig.

ERIK JAN: Toch heb ik het wel eens gehoord.

MAAIKE: Zeker op de universiteit. Die professoren zijn soms net een stelletje infantielen met hun wetenschappelijke verhalen. Nou, ik geloof er niks van. Trouwens, wat weten die ouwe zakken nou nog van de liefde? Daar zouden ze dan eerst weer een symposium over moeten volgen. Ik wil kroelen. Met jou. En wel onmiddellijk!

ERIK JAN: *(MAAKT HAAR ARMEN LOS)* Schatje, ik beloof je, dat ik heel het weekend met je zal kroelen. Zo vaak als je wilt. Maar eerst moet ik echt iets aan mijn conditie doen. Heel de week op een laboratoriumkruk. En zoals je zegt: ik ben geen twintig meer. *(ZOENT HAAR OP HAAR NEUS)*.

MAAIKE: Ik weet iets, dat veel beter is voor je conditie. Soms ben ik gewoon jaloers op toen je wèl twintig was. Met Ulla. Toen hoefde je je niet zo uit te sloven, wed ik.

ERIK JAN: Nee, dat is waar. Als studentje was ik zo mager als een lat. Maar dat was ook omdat ze absoluut niet kon koken. Hè Goh, moeten we het daar nou over hebben? Ik wou dat je je moeder niet gebeld had, zeg. Aan Ulla wil ik even niet herinnerd worden. *(KUST HAAR NOGMAALS)* Zet je moeder en zeker Ulla nou uit je hoofd. Ik beloof je een avond om nooit te vergeten. *(DRAAIT ZICH OM)* Nou, ik zal een lekker spa'tje voor je halen. Dan ga jij hier fijn op de stretcher liggen. Om mooi bruin te worden. De zon is nu op zijn best.

MAAIKE: Nou, vooruit dan maar. Maar ik vind het niet leuk! *(PRUILT)* Ik ben heel boos! *(ZE DOET HAAR JURKJE UIT. ZE HEEFT HAAR BIKINI ERONDER AAN. GAAT OP DE STRETCHER LIGGEN OP HAAR BUIK. MAAKT HAAR TOPJE LOS. ERIK JAN KOMT NAAR BUITEN MET EEN FLES ZONNEBRANDCRÈME EN EEN GLAS MINERAALWATER. ZET HET BIJ MAAIKE NEER EN WIL WEGGAAN)*.

MAAIKE: *(BOZIG)* O, wou je er zo van door? Smeer je niet even mijn rug in? Is dat ook al te veel voor je hart?

ERIK JAN: O, ja. Oké. Natuurlijk. *(SMEERT HAAR RUG IN MET VRIJ STEVIGE GEBAREN)*

MAAIKE: Au! Doe dat eens wat zachter. Ik ben niet een van je vriendjes van volleybal!

ERIK JAN: O, sorry. *(SMEERT IN LANGE RUSTIGE HALEN)* Is het zo beter? Overigens smeren wij op volleybal elkaar nooit in hoor, als je dat soms dacht.

MAAIKE: Mmm. Lijkt mij anders best wel eens leuk, al die afgetrainde jonge mannenlijven...*(KREUNT)* Oh, ja zo is het goed. Heerlijk. O, schat, weet je echt zeker dat je nou moet trimmen? Wil je niet even bij me komen liggen?

ERIK JAN: *(DRAAIT DE DOP WEER OP DE FLES)* En gezellig

samen door de stretcher zakken? *(ZOENT HAAR OP HAAR SCHOUDER)* Dag Pop, tot zo! *(HIJ VERDWIJNT HET HUIS IN)*

MAAIKE: *(ROEPT HEM NA)* Rotzak! Gemenerik! *(DE VOGELS FLUITEN UITBUNDIG. WE HOREN WEER EEN AUTO STOPPEN. PORTIEREN SLAAN DICHT. NA EEN TIJDJE GAAT HET GORDIJN RECHTS OPEN. DAN DE DEUR. LEONARD STAPT NAAR BUITEN. HIJ IS IN DE VEERTIG. HIJ KIJKT ZUUR. UIT HUIS KLINKT EEN STEM, DIE EXTATISCHE GELUIDEN MAAKT)*

LEONARD: *(HARTGRONDIG)* Wat een rotzooi!

ROOS: *(ONZICHTBAAR)* Wat is het leuk, Leonard! Ons eigen plekje, een heel weekend lang! Wat aardig toch van meneer Sijpestein. Dat hij hier zelf niet naar toe wou. Wat sneu voor mevrouw Sijpestein hè, dat meneer Sijpestein niet wou!

LEONARD: *(ZACHT)* Andersom, trut!

ROOS: *(ONZICHTBAAR)* Wat zei je schat?

LEONARD: *(LUID)* Ik zei andersom, Roos. Mevrouw Sijpestein wou liever naar Lanzarote. *(ZACHT)* Wie niet...

ROOS: *(ONZICHTBAAR)* Dat trekt me nou helemaal niet, hè, de Canarische Eilanden. Heel de dag topless op een stretcher liggen, met een veter tussen je billen. Maar ja, als je zo'n figuur hebt als mevrouw Sijpestein. Dan is dat leuk natuurlijk.

LEONARD: *(ZACHT)* Zeker leuk! *(HARD)* Met zijn salaris kan je dat doen, je vrouw dumpen en met je secretaresse trouwen!

ROOS: *(VEERTIGER, KOMT IN BEELD, TE JEUGDIG GEKLEED, TE KRAP JURKJE. TE VEEL MAKE-UP.)* Leonard, je moet even helpen met de koffers naar boven brengen. *(DUBBELZINNIG)* Ik heb allemaal leuke dingetjes meegenomen om aan te trekken.

LEONARD: Ja, koffers vol. Wanneer wil je dat allemaal dragen? In twee dagen?

ROOS: *(ZWOEL)* Hoe meer ik aan heb, hoe meer ik uit kan trekken, schat!

LEONARD: Ik dacht dat ik hier voor mijn rust was. Ik heb het van de week ook al in mijn rug gehad. Ik heb geen zin om weer een week krom te lopen.

ROOS: Als ik zo'n figuur als mevrouw Sijpestein had, zou je dat niet zeggen. Op dat personeelsfeestje stond je alsmaar naar haar te kijken. Nou, ik ga me even verkleden. Kom jij dan even sjouwen? *(ZE VERDWIJNT)*

LEONARD: Oke, vooruit dan maar. *(HIJ LOOPT GEËRGED DE TUIN IN. ZIET DAN MAAIKE OP DE STRETCHER. BEKIJKT HAAR ZEER GEÏNTERESSEERD VAN ACHTER HET SCHOT)*

ROOS: *(VERSCIJNT WEER)* Leonard, waar blijf je nou? Wat doe je

daar nou?

LEONARD: (*SCHRIKT*) Niks lieve! Hoezo?

MAAIKE: (*SCHRIKT OVEREIND, BEGINT TOPJE VAST TE KNOOPEN*) Oh! Goedemiddag.

LEONARD: (*ALSOF HIJ HAAR NET OPMERKT*) Goedemiddag!

ROOS: (*KOMT DE TUIN IN*) Tegen wie praat je, Leonard? (*ZE ZIET MAAIKE*) Oh. Goedemiddag. U bent de buurvrouw? Roos de Jong. Hoe maakt U het?

MAAIKE: (*REIKT HAND*) Hallo. Ik ben Maaike! (*TEGEN LEONARD*) Ik had U niet gezien.

LEONARD: Geen U. Ik heet Leonard. Nee, ik U ook nog niet.

MAAIKE: Erik Jan is even een uurtje rennen. Wij zijn vanochtend aangekomen. Mooi is het hier, hè.

LEONARD: (*AFWEZIG*) Mooi. Heel mooi!

ROOS: Erik Jan is Uw man?

MAAIKE: Ja, we zijn drie maanden getrouwd. Dat vieren we met een intiem weekendje samen. Lekker weg.

ROOS: Nou, U zult van ons weinig last hebben, hoor. Wij hadden net zoiets in onze gedachten. (*TEGEN LEONARD*) Niet, schat?

LEONARD: Nou ja, dat wil natuurlijk niet zeggen dat we heel het weekend binnen zullen zitten. Je komt hier toch ook voor het natuurschoon.

MAAIKE: Hebben jullie ook zo'n mooie open haard? Zo romantisch. Ja. Wij hebben een flat. In Nieuwegein. Erik Jan werkt op de Universiteit. (*TROTS*) Wetenschappelijk medewerker. En jij. Leonard?

LEONARD: O, ik zit in de journalistiek. Ik sta aan het hoofd van een netwerk. Een grote verantwoording...

ROOS: Mijn man werkt bij de Meppeler Koerier. Hij is chef van de buizenpost.

MAAIKE:

O. (*PAUZE*) Nou, dan eh... (*ERIK JAN OP. ZWAAR HIJGEND, IN DOORGEZWETEN JOGGINGPAK*)

MAAIKE: Daar is Erik Jan. Dit zijn onze burens, Scheet! Leonard en Roos. Heb je lekker gehold?

ERIK JAN: (*ACHER ADEM*) Aangenaam.... Erik Jan Nieuwland... Ja, lekker ... Ik ga effe douchen. (*HIJ KUST MAAIKE EN LOOPPAST NAAR BINNEN*)

ROOS: Nou, wij moeten ook wat gaan doen. Ik moet mijn garderobe nog uitpakken. Zo'n weekend is zo om. Dag, buurvrouw. Nog fijne dagen. Kom je, Leonard?

LEONARD: (*WARM*) Nou, ik denk dat we elkaar nog wel vaker zullen

zien, hè, de komende dagen. *(HIJ KEERT ZICH MET TEGENZIN OM EN VOLGT ROOS)*

MAAIKE: Ja, dat denk ik ook. Dag, Leonard. *(ZE TRIPPELT NAAR BINNEN)*

ROOS: *(TERWIJL ZE NAAR BINNEN GAAT)* Wat heeft dat kind een slechte houding, zeg. En die bikini staat haar van geen kanten.

LEONARD: *(OMKIJKEND)* Vind je. Nou, dat vind ik nou helemaal niet. *(ROOS KOMT WEER NAAR BUITEN MET KUSSENS VOOR DE TUINSTOELEN EN EEN KLEEDJE. ZE GAAT DAT OP TAFEL LEGGEN. INTUSSEN PROBEERT LEONARD NOG EEN GLIMP OP TE VANGEN VAN MAAIKE)*

ROOS: *(ZONDER TE KIJKEN)* Ze is naar binnen, Leonard.

LEONARD: *(SCHRIKT)* Ik stond even naar die schutting te kijken. Die planken zijn ook op zijn Jan Boerefluitjes vast gezet, zeg.

ROOS: En nou wil jij dat zeker gaan repareren. Terwijl je nog geen schilderijtje op kan hangen! Leg jij die kussens nou maar in de stoelen, dan kunnen we het hier een beetje gezellig maken. Dat schot valt nog niet om. En de buurvrouw is veel te druk met haar marathonloper. Die heeft echt geen tijd voor jou. Trouwens wel een goedgebouwde vent. Zou voor jou ook wel wat zijn. Joggen! Dan kan je wat aan dat buikje van je doen. Zeker als je in de smaak wilt vallen bij vrouwen van dat soort....

LEONARD: Je denkt toch niet dat ik...?

ROOS: Wat weet zo'n kind er nou van hoe je een man moet boeien. Komt net kijken. Denkt dat ze heel wat is, met haar push-up bikini.

LEONARD: Is dat zo'n push-up? Dat zou je helemaal niet zeggen. Ik vind dat het er erg natuurlijk uitziet.

ROOS: Natuurlijk vind jij dat. Je kon je ogen er niet van af houden. Moet je over vijf jaar komen. Dan hangt alles. Haal jij mijn beautycase even uit de wagen. Hij staat op de achterbank. Naast mijn gezichtsbruiner. Dan bel ik even de kinderen. Om te horen of ze het huis niet verbouwen.

LEONARD: Moet dat nou? Het zijn toch geen kleuters meer. Als jij begint met naar huis te bellen, dan hangen ze het hele weekend aan de telefoon; "hij doet dit, zij doet dat!" Kan je weer politieagentje gaan spelen op afstand.

ROOS: Maar als ze nou allemaal dingen doen die niet mogen? Je hoort het zo vaak, dat mensen een paar dagen weg zijn en als ze terugkomen, dan is alle drank op, of het geld is van de rekening gehaald. Wie weet houden ze wel wilde feesten.

LEONARD: Je zou eens wat minder naar al die soaps moeten kijken. Toen wij jong waren, deden we ook dingen die jou ouders niet

wisten. Zeker jij. Wat jij allemaal deed. Wat jij allemaal uit had gevreten voordat wij verkering kregen. En later ook nog. Herinner je je nog toen je vader en moeder naar Limburg waren, en wij naar dat feest zijn geweest in Vleuten? Waar jij het toen met die Harry had gedaan? In de tuin? Tussen de coniferen?

ROOS: Rododendrons.

LEONARD: Rododendrons?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto